நவீன தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் பாரதியின் செல்வாக்கு (பாரதியின் இலக்கிய வடிவங்களை முன்வைத்து)

Bharathi's Influence on the Growth of Modern Tamil Poetry (Based on the Bharathi's Literary Forms)

த.மேகராசா / T.Megarajah[1]

Abstract

Bharathi is the pioneer of modern poetry in Tamil. Bharathi has a strong effect on the growth of modern Tamil poetry by using new literary forms and has an influence on later poets. Bharathi's influence on the growth of modern poetry can be explored in many ways. But this article deals with the literary forms that Bharathi has dealt with and the implications of these literary forms have had on the growth of modern poetry. Bharathi is the pioneer of literary forms such as modern poetry, biography, modern epics, children's song and Haiku. Bharathi has taken the forms as unprecedented experiments in Tamil and they have been best advanced by the later poets. This article elaborates that the Bharathi is the one who has been responsible for many of the forms of modern poetry and their development. These are presented through analytical, descriptive and comparative approaches.

Date of submission: 2019-09-14
Date of acceptance: 2019-10-30
Date of Publication: 2019-12-31
Corresponding author's Name: T.Megarajah
Email: megarajaht@yahoo.com

Key Words: Modern Tamil poetry, literary forms, Influence, Biography, Modern epics

அறிமுகம்

மேலைத்தேயத் தொடர்பு காரணமாக பொருள் புதிது, சொல் புதிது, வளம் புதிது, சொல்லும் முறை புதிது கொண்டதாகத் தமிழ்க் கவிதை அடைந்த மாற்றத்தினை நவீன கவிதை என்று குறிப்பிடலாம். தமிழில் நவீன கவிதையின் மூலவராகக் குறிப்பிடப்படும் சிறப்பிற்குரியவர் பாரதியார். மரபுக் கவிதை வடிவத்தில் புதிய உள்ளடக்கத்தை ஏற்படுத்திய வகையிலும், மேலைத்தேய வடிவங்களைக் கையாண்ட வகையிலும், இவ்வடிப்படைகளில் பின்னர் வந்த கவிஞர்களில் செல்வாக்குச் செலுத்திய வகையிலும் நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் பாரதி ஏற்படுத்திய தாக்கம் கனதியானது. நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் பாரதியின் செல்வாக்கைப் பலவிதங்களில் ஆராயமுடியுமாயினும் இக்கட்டுரை பாரதி கையாண்ட இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றியும் அந்த இலக்கிய வடிவங்கள் நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பற்றியதுமாகவே அமைகின்றது.

ஆய்வுமுறையியல்

இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு, விபரண முறை, ஒப்பியல் நோக்கு முதலான ஆய்வு முறையியல்களுக்கு அமைய எழுதப்பட்டுள்ளது. பாரதி எழுதிய ஆக்கங்கள் முதல்நிலைத் தரவுகளாகக்

[1] The author is a Ph.D. Scholar at the Department of Language, Arts & Culture, University of Eastern, Sri Lanka. megarajaht@yahoo.com

கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையுடன் தொடர்புடைய இரண்டாம் நிலை மூலங்கள் தேடியறியப்பட்டு பின்னர் அவை பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு நெறிமுறைகளுக்கு அமைய உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகவல்கள் நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் பாரதி ஏற்படுத்திய செல்வாக்கை முன்வைப்பதற்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன.

பாரதி கையாண்ட நவீன இலக்கிய வடிவங்களும் அவற்றின் பிற்கால வளர்ச்சியும்

மரபுவழித் தமிழ்க்கவிதையில் பெரு உடைப்பை ஏற்படுத்தியவர் பாரதியார். இதற்கு அவர்காலத்து அரசியல், சமூக, சமய, பண்பாட்டு, பொருளாதாரக் காரணிகள் மூலமாக அமைந்தன. புதுக்கவிதை, சுயசரிதை, நவீன காவியங்கள், சிறுவர் பாடல்கள், ஹைக்கூ, சொனற் என அவர் கையாண்ட இலக்கிய வடிவங்கள் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சிபெற்றன. இவ்விலக்கிய வடிவங்கள் சார்ந்து பாரதியார் பிற்காலப் படைப்பாளிகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமையை நோக்கியறியலாம்.

புதுக்கவிதை

தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் வடிவ ரீதியாக ஏற்பட்ட ஒரு புதுமையான மாற்றமே புதுக்கவிதையாகும். தமிழில் புதுக்கவிதையின் தந்தையாக விளங்குபவர் பாரதியே. யாப்புமுறைகளுக்குக் கட்டுப்படாமல் வசன நடையிலும் சற்று இறுக்கமான வகையில் பரிசோதனை முயற்சிகளாகப் பாரதி எழுதிய ‘காட்சி’ முதலான கவிதைகளே இன்றைய புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைகள் வசனத்திலும் மிகுந்த தாக்கு வலுவடையனவாக அமைந்து வசனம்வேறு வசன கவிதை வேறு என்பதைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

வால்ட் விட்மன், எட்வர்டு, கார்பெண்டர் முதலான ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் வசன கவிதையைச் சிறப்பாகக் கையாண்டவர்களாவர். மேலை நாட்டு இலக்கியப் போக்குகளையும் மேலை நாட்டுக் கவிஞர்களின் ஆற்றல்களையும் அறியும் ஆவலுடையவராகக் காணப்பட்ட பாரதிக்கு வால்ட் விட்மனின் கவிதைகள் பெரும் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இந்தியாவிலே விட்மனின் வசன கவிதைப் பாணியைப் பின்பற்றிய முதலாவது கவிஞன் பாரதியே என்று க.கைலாசபதி குறிப்பிடுவதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

இயல்பான உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு மரபுவழிப்பட்ட செய்யுள் வடிவம் தடையாக அமைந்தமை, வேதப்பாடல்களில் கொண்ட ஈடுபாடு, தாகூரின் கீதாஞ்சலி கவிதையின் தாக்கம் இவையும் பாரதி மரபுவழிப்பட்ட செய்யுளிலிருந்து மீறி வசன அமைப்பிலான கவிதைகளை எழுதக் காரணமாக அமைந்தன எனலாம்.

பாரதி வசன கவிதை வடிவைக் கையாண்டு ஒளி, வெம்மை, காற்று, கடல், சக்தி, உலகம் முதலானவற்றைப் போற்றிப் பாடினார். பொருள் செறிந்த சிறிய சிறிய சொற்களைத் தொடுத்து அமையப் பெற்ற பாரதியின் வசன கவிதைகள் அழகும் எளிமையும் இனிமையும் நிறைந்தனவாகவும் திரும்பத்திரும்பப் படிக்கும்போது ஆழமான கருத்துக்களைப் புலப்படுதுவனவாகவும் உள்ளன. பாரதியின் ஞாயிறு கவிதை இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கதாகும். அக்கவிதை பின்வருமாறு தொடங்குகின்றது:

“ஒளி தருவது யாது? தீராத இளமையுடையது யாது?

வெய்யவன் யாவன்? இன்பம் எவனுடையது?

மழை எவன் தருகிறான்? கண் எவனுடையது?

உயிர் எவன் தருகிறான்?

புகழ் எவன் தருகின்றான்? புகழ் எவனுக்குரியது?

அறிவு எதுபோல் சுடரும்?

அறிவுத் தெய்வத்தின் கோயில் எது?

ஞாயிறு.

அது நன்று”.

(2014,p.1050)

இவ்வாறு ஞாயிற்றைப் பாடி அதே கவிதையில் அவர் வசனங்களால் காட்டும் ஜாலம் ஆழமாக நோக்கத்தக்கதாக உள்ளது. அத்தகைய வரிகளில் பின்வருவன எடுத்துக்காட்டாகும்:

“ஞாயிறே, இருளை என்ன செய்துவிட்டாய்?

ஓட்டினாயா? கொன்றாயா? விழுங்கிவிட்டாயா?

கட்டி முத்தமிட்டு நின் கதிர்களாகிய கைகளால் மறைத்து விட்டாயா?

இருள் நினக்குப் பகையா?

இருள் நின் உணவுப் பொருளா?

அது நின் காதலியா?

இரவெல்லாம் நின்னைக் காணாத மயக்கத்தால்

இருண்டிருந்ததா?

நின்னைக் கண்டவுடன் நின்னொளி தானுங்கொண்டு

நின்னைக் கலந்துவிட்டதா?

நீங்கள் இருவரும் ஒரு தாய் வயிற்றுக் குழந்தைகளா?

முன்னும் பின்னுமாக வந்து உலகத்தைக் காக்கும்படி

உங்கள் தாய் ஏவியிருக்கிறாளா?

உங்களுக்கு மரணமில்லையா? நீங்கள் அமுதமா?

உங்களைப் புகழ்கின்றேன்.

ஞாயிறே, உன்னைப் புகழ்கின்றேன்”.

(2014,p1052)

பாரதிக்குப் பின்னர் வசன கவிதை வடிவத்தை புதுக்கவிதை என்ற அர்த்தச் செறிவுடன் கையாண்டவர்களுள் பிச்சமூர்த்தி முதன்மையானவர். இவரது கவிதைகள் வசனத் தன்மையிலிருந்து மேம்பட்ட இறுக்கமுடைய நடையில் அமைந்திருந்தன. பிச்சமூர்த்தி தான் புதுக்கவிதையில் ஈடுபாடுகொண்டமைக்காகக் கூறும் காரணத்தை வல்லிக்கண்ணன் அவரது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அக்கூற்று வருமாறு:

‘சம்பிரதாயமான யாப்பு முறைகளுக்கு உட்படாமல் கவிதையைக் காணும் புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு, யாப்பு மரபே கண்டிராத வகையில் அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட் விட்மன் எழுதிய புல்லின் இதழ்கள் என்ற கவிதைத் தொகுப்புத்தான் வித்திட்டது. அதைப்படித்தபோது கவிதையின் ஊற்றுக்கண் எனக்குத் தெரிந்தது. பின்னர் பாரதியின் வசனகவிதையைப் படிக்க நேர்ந்தது. என் கருத்து வலுவடைந்தது. இவற்றின் விளைவாக என் உணர்ச்சிப் போக்கில் இக்கவிதைகளை எழுதினேன்’

(Vallikkannan,1977,p14-15)

பிச்சமூர்த்தியின் கவிதைகளில் கருத்தாழமும் உணர்ச்சியும், இயற்கையின் தரிசனமும் கலை நுட்பமும் நிறைந்திருந்ததுடன் குறியீடு, படிமம் முதலான புதுக்கவிதைக்கே தனித்துவமான பண்புகள் மேலோங்கிக் காணப்பட்டன. இவரது கவிதைகள் இயற்கையையும் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் இணைத்துக் கூறுவனவாக உள்ளன. பின்வரும் கவிவரிகள் இவ்விடத்திற் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்:

“வாழ்க்கையும் காவிரி

அதிலெங்கும் கிளிக்கூண்டுளூ

வார்த்தையே மணல்

ஓசையே ஜலம்

என் தீராத வேட்கையே

குவிக்கும் விரல்கள்.

பாட்டென்னும் கூண்டொன்று அமைத்தேன்ளூ

அழகென்னும் கிளியை அழைத்தேன்.

ஆறென்னும் கிளிக்கூண்டு கட்டுவேன்

அழகை அழைப்பேன் நான் எந்நாளும்".

(1977,ஜீ66)

எழுத்து இதழ்கால கவிஞர்கள் தனிப்பட்ட மனவுணர்வுகளுக்கும் தத்துவக்கருத்துக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கவிதைகளை எழுதினார்கள். வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் சமூகம் சார்ந்த விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கவிதைகளை எழுதினார்கள்.

பிச்சமூர்த்தியைத் தொடர்ந்து கு.ப.ராஜகோபாலன், புதுமைப்பித்தன்,க.நா.சு (மயன்), சிட்டி, வல்லிக்கண்ணன், தி.சோ, வேணுகோபாலன், டி.கே.துரைஸ்வாமி, தரும சிவராமு, சி.மணி, எஸ்.வைத்தீஸ்வரன் எனப் பலர் புதுக்கவிதைகளை எழுதினார்கள்.

பாரதி எழுதிய வசன கவிதை வடிவம் புதுக்கவிதையாக ஈழத்திலும் வளர்ச்சிபெற்றது. தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களுடனும் தமிழகச் சஞ்சிகைகளுடனும் கொண்ட தொடர்பு வாழ்க்கை, கல்வி முறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஈழத்தில் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிபெறுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. ஈழத்துப் புதுக்கவிதை வளர்ச்சியில் வரதர் (தி.ச.வரதராசன்), சோதி (சோ.தியாகராசா), விஜயன், தங்கம் முதலானோர் முக்கியமானவர்களாவர். 1943 ம் ஆண்டு ஈழகேசரியில் வெளிவந்த வரதர் எழுதிய 'ஓர் இரவினிலே' என்ற கவிதையே ஈழத்தில் வெளிவந்த முதலாவது புதுக்கவிதை என்று கூறப்படுகின்றது.

"இருள்! இருள்!இருள்!

இரவிலே நடு ஜாமத்திலே

என் கால்கள் தொடும் பூமிதொடங்கி

கண்பார்வைக்கெட்டாத மேகமண்டலம் வரை

இருள்! இருள்!

பார்த்தேன்,

பேச்சு மூச்சற்று

பிணம் போல கிடந்தது பூமி" (2007,p.39)

ஈழத்தில் புதுக்கவிதை வளர்ச்சியில் சமூக நோக்குடைய கவிதைகள் முதன்மைபெற்றன. தமிழ் நாட்டுப் புதுக்கவிதைப்போக்குடன் ஒப்பிடுகின்றபோது ஈழத்தின் சமகால சமூக, அரசியல் போக்குகள், போர்க்கால அனுபவங்கள், பெண்கள் எதிர்நோக்கிய இன்னல்கள் முதலானவற்றை எடுத்துக்கூறுகின்ற வகையிலே முதன்மைபெற்றது.

சுயசரிதை

புனைகதை சாராத ஒரு நவீன இலக்கிய வடிவமாக சுயசரிதை உள்ளது. தன்வரலாறு கூறுவதாக அமையும் இச்சுயசரிதை வடிவத்தினை முதன்முதலில் தமிழில் கையாண்டவராகவும் பாரதியாரே விளங்குகின்றார். மேலைத்தேயத் தொடர்பே பாரதியின் சுயசரிதைப் படைப்பிற்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. 'என்னைப் பற்றிய பாட்டு (Song of myself) என்ற விட்மனின் கவிதையின் போக்குகள் பாரதியின் சுயசரிதையில் உள்ளன' என்பார் சி.என்.குமாரசாமி(2001:67) 'கனவு' என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாரதியின் சுயசரிதை எழுத்து தமிழுக்கு முற்றிலும் புதியதொரு வடிவமாக அமைந்தது. இந்நூலுக்கு எழுதிய முகவுரையில் பாரதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

> *'இச்சிறிய செய்யுள்நூல் விநோதார்த்தமாக எழுதப்பட்டது. ஒரு சில பாட்டுக்கள் இன்பமளிக்கக்கூடியனவானாலும் பதர் மிகுதியாகக் கலந்திருக்கக்கூடும். இதன் இயல்பு தன் கூற்றெனப்படும். அதாவது கதாநாயகன் தன் சரிதையைத் தான் நேராகவே சொல்லும் நடை. இக்காவிய முறை நவீனமானது. இஃது தமிழறிந்த நூலோர்கள் அங்கிகரிக்கத்தக்கதுதானா என்று பார்த்திடும் பொருட்டுச் சிறிய நூலொன்றை முதலில் பதிப்பிடுகிறேன் இதனைப் பதம் பார்த்து மேலோர் நன்றென்பாராயின் இவ்வழியிலே வேறு பல வெளியாக்குவேன். அனுபவக் குறைவினாலும் ஆற்றற்குறைவினாலும் நேரும் பிழைகளைப் பொறுத்தருள் செய்க.'*

(2014,p783)

'கனவு' சுயசரிதை தோல்வியில் முடிந்த காதல், தனக்கு ஐந்து வயதில் தாய் இறந்தமை, அடிமைக்கல்வி, விரும்பாத இளமைத்திருமணம், ஊணர் செய்த சதியால் கைத்தொழிலில் தந்தை நொடிந்துபோய்க் குடும்பம் வறுமை நிலையை அடைந்தமை இவை அனைத்தும் வாழ்வை விரக்தியின் உச்சிக்குக் கொண்டு சென்றமை பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பாரதி தான் ஒன்பது வயது பெண் பிள்ளையின் மீது காதல் கொண்டு அவளைப் பார்ப்பதற்காகக் காத்திருந்தமையைச் சொல்லும்போதும் அப்போதைய நாட்டு நிலைமையினையே வெளிப்படுத்துகின்றார். தான் அவளுக்காக காத்திருப்பது எதுபோலென்றால் சுதந்திரமாகிய சிறந்த பயிரை வேரோடு பிடுங்கி அழித்திட விரும்பிடும் அரசர்களுடைய ஒற்றர்கள், தேசபக்தர் வரவினை இரகசியமாகக் கண்காணிப்பதற்கு இருப்பதுபோல என்று ஒப்பிட்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் அவரது காலத்தில் சுதந்திர வீரர்களுக்கு இருந்த ஆபத்தான சூழலை பாரதி எடுத்துக் காட்டியிருப்பதை அவதானிக்கலாம். தான் அப்போதைய ஆங்கிலக்கல்வி முறையை எதிர்த்தமையைப் பாரதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

"நரி உயிர்ச்சிறு சேவகர் தாதர்கள்

நாயெனத்திரி ஒற்றர் உணவினைப்

பெரிதெனக்கொடு தம்முயிர் விற்றிடும்

பேடியர் பிறர்க்கு இச்சகம் பேசுவோர்

கருதும் இவ்வகை மாக்கள் பயின்றிடும்

கலைபயில் என என்னை விடுத்தனன்

அருமை மிக்க மயிலைப் பிரிந்தும் இவ்

வற்பர் கல்வியில் நெஞ்சு பொருந்துமோ?"

(2014,p795)

மேலும் பாரதி, அந்த ஆங்கிலக்கல்வியால் தன் தகப்பனாருக்குச் செலவு ஓர் ஆயிரம் வரை ஆனது என்றும் தனக்குத் தீமைகளோ பல்லாயிரக்கணக்கில் சேர்ந்தன என்றும் எள்ளளவு நன்மையைக் கூடக் காணவில்லை என்றும் இது உண்மைதான் என்று நாற்பதாயிரம் கோயில்களில் என்னால் சத்தியம் செய்து கூற முடியும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆங்கிலேயரின் சூழ்ச்சிகாரணமாக தந்தை பெருஞ்செல்வத்தை இழந்து வறுமை நிலையை அடைந்தார் என்பதனைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"ஈங்கிதற்கிடை எந்தை பெருந்துயர்

எய்தி நின்றனன் தீய வறுமையான்

ஓங்கி நின்ற பெருஞ்செல்வம் யாவையும்

ஊணர் செய்த சதியில் இழந்தனன்

பாங்கின் நின்று புகழ்ச்சிகள் பேசிய

பண்டை நண்பர்கள் கைநெகிழ்த்து ஏகினர்

வாங்கி உயர்ந்த கிளைஞரும் தாதரும்

வாழ்வு தேய்ந்தபின் யாது மதிப்பரோ?"

(2014,p.805)

காலனிய ஆட்சியாளர்களின் நோக்கங்களுள் ஒன்று சுதேச பொருளாதாரத்தை தம் நாடுகளுக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாகவிருந்தது. சுதேசிகளின் பொருளாதார உற்பத்தி முயற்சிகளை அவர்கள் பலமாக எதிர்த்தார்கள். இப்பின்புலத்திலேதான் பாரதியின் தந்தையின் சுயதொழில் முயற்சியும் ஆங்கிலேயரால் அழிக்கப்பட்டது எனலாம். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்திலேயே காரதி இதனை எதிர்த்தார். இதனால் அவரது கனவு சுயசரிதையும் ஆறிலொரு பங்கு சிறுகதையும் 1911ம் ஆண்டு அப்போதைய அரசால் தடை செய்யப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தனிமனித வாழ்வியலையும் புறக்காரணிகளின் ஆதிக்கத்தையும் எடுத்துக்கூறுவதற்கு சுயசரிதை வடிவமே ஏற்புடையதென்று கருதியே பாரதி இவ்விலக்கிய வடிவைக் கையாண்டிருக்கவேண்டும்.

கனவு வெளியான மூன்றாண்டுகளுக்குப்

பின்னர் சின்னச்சங்கரன் என்ற பெயரில் முற்றுப்பெறாத சுயசரிதையினையும் பாரதி எழுதியுள்ளார். பாரதியின் இளமை வாழ்க்கையைப் பற்றிய விரிவான பதிவாகவும் தமிழின் மிகச் சிறந்த நகைச்சுவைச் சித்திரங்களுள் ஒன்றாகவும் இச்சுயசரிதை காணப்படுகின்றது.

தன் சுயவாழ்வின் அனுபவங்களை,வாழ்வில் எதிர்கொண்ட சவால்களை தனது காலத்து சமூக, அரசியல் சூழல்களுடன் பொருந்தி நின்று வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றவகையில் பாரதியின் சுயசரிதைகள் முக்கியமான வையாகும். வ.உ.சிதம்பரப்பிள்ளையின் 'மாண்பு நிறைந்த நண்பர்கள்' என்ற தலைப்பிலமைந்த சுயசரிதை 1946 இல் வெளிவந்தது. இது அகவற்பாவில் அமைந்ததாகும். உ.வே.சாமிநாதையரின் என் சரிதை, நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளையின் என்கதை, திரு.வி.க.வின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், கோவை அய்யாமுத்துவின் எனது வாழ்க்கைப்பயணம், டி.எஸ்.எஸ்.ராஜனின் நினைவு அலைகள், ந.சுப்புரெட்டியாரின் என் வாழ்க்கை முதலான முக்கியமான சுயசரிதைகள் பலவும் உரைநடையிலேயே வெளிவந்தன. இதற்குக் காரணம் கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப உரைநடையின் மேலெழுச்சியெனலாம். சி.சு.செல்லப்பாவின் சுதந்திரதாகம், எம்.வி.வெங்கட்ராமின் காதுகள், நீலபத்மநாபனின் தேரோடும் வீதி, அ.முத்துலிங்கத்தின் உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள் முதலான படைப்புகள் சுயசரிதைப் பாணியில் தன் வரலாறு கூறும் நாவல்களாக காலத்திற்கு ஏற்ப வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நவீன காவியங்கள்

தமிழில் காவியகாலம் என்று குறிப்பிடத்தக்கதாகச் சோழர்காலத்தில் காவியங்கள் அதிகமாகத் தோன்றியுள்ளன. நிலபிரபுத்துவ சமூக அமைப்பின் உற்பத்தியாகக் எழுந்த காவியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு பற்றிக் கூறுவனவாகவும், நடைமுறை வாழ்க்கைக்குப் புறம்பாகவும் போதனை செய்வதை நோக்காகக் கொண்டனவாகவும், தன்னிகரற்ற தலைவன் பற்றிப் பேசுவனவாகவும் உள்ளன. இக்காவிய வடிவத்திலிருந்து பொருளாலும் சொல்லும் முறையாலும் வேறுபட்டனவாக அமைந்தனவற்றையே நவீன காவியங்கள் என்று சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர். நவீன காவியங்கள் பன்முகப் பரிணாமம் கொண்டவை. இத்தயை நவீன காவியங்களின் முன்னோடியாக பாரதியே காணப்படுகின்றார். 1912ம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலி சபதம், குயில் பாட்டு ஆகிய இரண்டு படைப்புக்களும் நவீன காவிய வடிவத்தின் முதன்முயற்சிகளாக உள்ளன.

'தமிழ் மொழிக்கு அழியாத உயிரும் ஒளியும் இயலுமாறு இனிப்பிறந்து காவியங்கள் செய்யப்போகின்ற வரகவிகளுக்கும் அவர்களுக்குத் தக்கவாறு கைங்கரியங்கள் செய்யப்போகின்ற பிரபுக்களுக்கும் இந்நூலைப் பாதகாணிக்கையாகச் செலுத்துகிறேன்' (2014, ஜீ.589) என்று பாஞ்சாலி சபதத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்த பாரதி அதன் முகவுரையிலே குறிப்பிடும் பின்வரும் கருத்து முக்கியமானதாகும்:

> *எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர்தருவோனாகின்றான். ஓரிரண்டு வருசத்து நூற்பழக்கமுள்ள தமிழ்மக்களெல்லோருக்கும் நன்கு பொருள் விளங்கும்படி எழுதுவதுடன் காவியத்துக்குள்ள நயங்கள் குறைவுபடாமலும் நடத்தல் வேண்டும்'*
>
> (2014,p589)

பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதத்தில் பாஞ்சாலியாகப் பாரத மாதாவையே காண்கின்றார். ஆட்சியாளர்களின் இழிசெயல்கள் துணிச்சலோடு முன்வைப்பதோடு அடிமைத்தனத்திற்கெதிரான விமர்சனத்தையும் பலமாக முன்வைக்கின்றார். இப்படைப்பினூடாக பாரதியார் தமிழில் நவீன காவிய மரபின் முன்னோடியாகத்

தன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பாரதியைத் தொடர்ந்து பாரதிதாசன் கண்ணகி புரட்சிக்காப்பியம், மணிமேகலை வெண்பா, பாண்டியன் பரிசு, எதிர்பாராத முத்தம் முதலான நவீன காவியங்களை எழுதியுள்ளார். தேசிக விநாயகம்பிள்ளை, சுத்தானந்த பாரதியார், நாமக்கல் கவிஞர் கண்ணதாசன், ச.து.சு.யோகியார், முடியரசன், சுரதா என்று பலர் தமிழ் நாட்டிலே நவீன காவியங்களை எழுதினார்கள். இவற்றிலே பெரும்பாலானவை கற்பனை உலகு சார்ந்தனவாக உள்ளன. இவற்றுள் தேசிக விநாயகம்பிள்ளையின் நாஞ்சு நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம் சற்று வித்தியாசமானது. இதில் சமூக நோக்கு அங்கதத்துடன் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

பாரதிக்குப்பின் தமிழ் நாட்டில் நவீன காவியமரபு சிறந்ததொரு வழியிற் சென்றதென்று கூறமுடியாது. கற்பனையும் இலட்சிய உலகை நோக்கியதுமாகவே பெரும்பாலும் அமைந்திருந்தன. தமிழ் நாட்டில் தலித்துக்கள் முதன்மை பெறுகின்ற சூழலில் நவீன காவிய மரபு ஓரளவு முதன்மை பெறுவதையும் அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக பழமலையின் தலித்துக்கள் பற்றிய காவியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஈழத்தில் நவீன காவிய மரபு பாரதி, பாரதிதாசனின் வழியில் சிலரால் முன்னெடுக்கப்பட்டதாயினும் அத்தகைய வழியிலிருந்து விலகி சமூகம் பற்றிய பிரக்ஞையுடனும் சென்றது.

கவிஞர் அப்துல் காதுறுலெப்பையின் முஸ்லிம் சமூகக் குறைபாடுகள் பற்றிய செயினம்பு நாச்சியார் மான்மியம், பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையின் சீதனப்பிரச்சினை பற்றிய சீதனக்காதை, காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளையின் சாதி, சீதனம், அரசியல் பிரச்சினைகள் சார்ந்த காவேரி, மஹாகவியின் சாதிப்பிரச்சினை பற்றிய கண்மணியாள் காதை, அன்றாட வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு சாதாரண மனிதனின் சரித்திரம், விஞ்ஞானப் புனைவு சார்ந்த கந்தப்பசதகம், நீலாவணனின் சாதிப்பிரச்சினை பற்றிய பட்டமரம், குடும்பப்பிரச்சினை பற்றிய வடமீன், அன்றாட வாழ்க்கை பற்றிய வேளாண்மை, இ.முருகையனின் விஞ் ஞானப்புனைவு சார்ந்த நெடும்பகல் நுஃமானின் சாதிப்பிரச்சினை பற்றிய கோயிலின் வெளியே, வர்க்கப்பிரச்சினை பற்றிய நிலமென்னும் நல்லாள், எஸ்.பொவின் தந்தையார் நினைவு பற்றிய அப்பையா காவியம், மு.பொன்னம்பலத்தின் உலக அரசியல் பற்றிய பொறியில் அகப்பட்ட தேசம், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய ஈழத்து மண்ணும் எங்கள் முகங்களும், நிலாந்தனின் வன்னி வரலாறு பற்றிய மண் பட்டினம், அஷ்வகோஸின் போர்க்கால வாழ்வு பற்றிய வனத்தின் அழைப்பு, றஸ்மியின் இயற்கை அனர்த்தம் பற்றிய ஆயிரம் கிராமங்களைத் தின்ற ஆடு, பாலமுனை பாறூக்கின் பொருத்தமற்ற திருமணத்தினால் ஏற்படும் விபரிதங்கள் பற்றிய தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா முதலானவை முக்கியமானவையாகும்.

ஈழத்து நவீன காவிய வளர்ச்சியில் அறுபதுகள் காலப்பகுதி முக்கியமானதாகும். இக்காலப்பகுதியில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் உள்ளடக்கம் சமூகப்பிரக்ஞையுடன் சிறப்பாக வெளிவந்ததைப்போன்று நவீன காவியங்களும் நவீன என்ற பொருள் முழுமையாக வெளிப்படத்தக்க வகையில் சிறுகதை, நாவல் முதலான இலக்கியங்களின் எடுத்துரைப்பு முறையினையும் உள்வாங்கி வெளிவந்தன. மஹாகவியின் ஒரு சாதாரண மனிதனது சரித்திரம், சடங்கு, கண்மணியாள்காதை, கந்தப்பசபதம் முருகையனின் நெடும்பகல், ஆதிபகவன் ஆகியனவும் நீலாவணனின் பட்டமரம், வடமீன், வேளாண்மை ஆகியனவும் முக்கியமான படைப்புக்களாகும். சமூதாய யதார்த்தப்போக்குடையனவாகவும்(எ/டு:ஒரு சாதாரண மனிதனது சரித்திரம்), விஞ் ஞானப்புனைவுகளாகவும்(எ/டு: நெடும்பகல்) வெளிவந்த படைப்புக்கள் முற்றிலும் புதுமையான முன்னுதாரணமற்றவை என்பதும் கவனங்கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

ஈழத்தில் போர்க்காலத்தில் வெளிவந்த நவீன காவியங்கள் வடிவ ரீதியாகவும் புதுமை கொண்டதாக வெளிவந்திருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். காரை

செ.சுந்தரம்பிள்ளையின் சங்கிலியன் காவியம், காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் பண்டார வன்னியன் காவியம், தீரன் திப்பு சுல்தான் காவியம், எல்லாள காவியம் முதலானவை வீர புருஷர்களை வரலாற்றில் போற்றப்படுவோரை எடுத்துக்கூறுவனவாக உள்ளன. ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தின் காவியங்களுள் வாத்தியார் மாப்பிள்ளை வித்தியாசமானது. மருதமுனை மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்வியலை அதாவது சமூக வரலாற்றைப் பதிவு செய்த வகையில் முக்கியமானது.

மனதின் நினைவோட்டத்தைக் கற்பனை நிலையில் நின்று எடுத்துக்கூறுகின்றவை என்ற அடிப்படையில் பாரதியின் குயிற்பாட்டும் மஹாகவியின் கல்லழகியும் ஒத்த சாயலுடையனவாக உள்ளன. திமிலைத்துமிலனின் நீரரமகளிர் என்ற நவீன காவியத்திலும் பாரதியின் குயில்பாட்டின் சாயல் காணப்படுகின்றது..

பாரதி கையாண்ட நவீன காவிய வடிவம் முயற்சியைத் தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் பல நவீன காவியங்கள் எழுந்துள்ளன. இவற்றில் ஈழத்திலும் முற்றிலும் தனித்துவமான வகையில் நவீன காவியம் ஈழத்தில் வளர்ச்சிபெற்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சிறுவர் இலக்கியம்

சிறுவர் இலக்கியத்தில் சிறுவர் பாடல்கள் ஒருபகுதியாகும்.பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடி, பாப்பாப்பாட்டு ஆகியவை தமிழில் சிறுவர் பாடல்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் தமிழ்க் கவிதையைப் புதுநெறியில் இட்டுச்சென்ற பாரதியாரே சிறுவர் இலக்கியத்திற்கும் முன்னோடியாக உள்ளார். பாரதி சிறுவர் பாடல்களை அதிகம் எழுதுவதில் கவனம் செலுத்தவில்லை. புதிய ஆத்திசூடியில் காலத்திற்கும் தன் விடுதலை நோக்குக்கும் ஏற்ப விடுதலை எண்ணத்துடனும் சமத்துவ உரிமையுடனும் பெண்மையைப் போற்றியும் வாழ்வதற்காகவும் வழிகளைக் கூறுகின்றான்.

தனது இரண்டாவது மகள் சகுந்தலாவை நோக்கிப் பாடிய பாடலாக பாரதியின் பாப்பாப்பாட்டு குறிப்பிடப்படுகின்றபோதும் உலகிலுள்ள அனைத்துச் சிறுவர்களுக்கும் பொருத்தமான பாடலாகவே அப்பாடல் உள்ளது. குழந்தைகள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து ஓடியாடி மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை இப்பாடலில் காணலாம்.

“ஓடி விளையாடு பாப்பா நீ
ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா
கூடி விளையாடு பாப்பா”

(2014,p872)

பாதகம் செய்வோரைக் கண்டால் அஞ் சாமல் அவர்களை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்பதையும் எடுத்துக்கூறுகின்றார். இவ்வரிகள் பின்வருமாறு:

“பாதகம் செய்வோரைக் கண்டால் நாம்
பயங்கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா”

(2014,p873)

இவ்வாறான அதிர்ச்சியூட்டுகின்ற புரட்சிகரமான சிந்தனையினை எவரும் தமது சிறுவர் பாடல்களில் சிறுவர்களை நோக்கிக் கூறவில்லையென்றே கூறலாம்.

துன்பத்தைக் கண்டு சோராமல் நம்பிக்கையுடன் போராடும் மனோபலம் குழந்தைகளுக்கு வேண்டுமென்றுணர்ந்த பாரதி அக்கருத்தினைத் தனது பாப்பாப் பாட்டில் எடுத்துக் கூறம் விதம் சிறப்புமிக்கதாகும்:

“துன்பம் நெருங்கி வந்தபோதும் நாம்
சோர்ந்து விடல் ஆகாது பாப்பா
அன்பு மிகுந்த தெய்வம் உண்டு துன்பம்
அத்தனையும் போக்கிவிடும் பாப்பா
சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா தாய்
சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே பாப்பா

தேம்பி அழுங் குழந்தை நொண்டி நீ
திடங்கொண்டு போராடு பாப்பா"

(2014,p874)

சாதிகள் இல்லயென்று வலியுறுத்தியும் உயிர்களிடம் அன்பு காட்ட வேண்டுமென்றும் பாரதி கூறும் கருத்துக்கள் முக்கியமானவையாகும். எனினும் பாரதியின் நோக்கும் போக்கும் நாட்டு விடுதலை, பெண்விடுதலை என்ற வகையிலேயே அமைந்திருந்தமையினால் அவரது பாடல்களில் அடிமைத்தனத்தை எதிர்க்கும் போர்க்குணமே மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. அந்த மனவுணர்வினடிப்படையில் அமைந்த அவரது பாடல்கள் சிறுவர்பாடல்களின் முழுமைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தவில்லை எனலாம். பாரதிக்குப் பின் பாரதிதாசன் இளைஞர்களை நோக்கிய பாடல்கள் என்ற நிலைக்கு இத்தகைய பாடல் தன்மையினைக் கொண்டு சென்றார்.

கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையின் பாடல்கள் சிறுவர்பாடல்கள் பொருண் மைக்கு அமைய சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் வெளிவந்தன. சோமசுந்தரப்புலவர், மா.பீதாம்பரம் ஆகியோரும் முக்கியமானவர்களாவர். தமிழ் நாட்டில் சிறுவர்களின் உளவியலைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பாடல்களை எழுதியோருள் அழ.வள்ளியப்பா முக்கியமானவர். இவரது 23 பாடல்களைக் கொண்ட தொகுதி மலரும் உள்ளம் என்ற தலைப்பில் 1944 ம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

பாலர்களுக்கேற்ற சிறுபாட்டுக்களைக் கொண்ட தொகுப்புநூல் திருத்தமானமுறையில் இலங்கையிலேயே முதன்முதலில்(1935) வெளிவந்தது என க.கைலாசபதி குறிப்பிடுகின்றார். வட இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட பிள்ளைப் பாட்டு என்ற நூல் குழந்தை இலக்கியத் துறையில் முக்கியமானதாகும். இத் தொகுப்புநூல் மூலமாக க.சோமசுந்தரப்புலவர், மா.பீதாம்பரம், ச.பஞ்சாட்சர ஐயர், ஜே.எஸ்.ஆழ்வாப்பிள்ளை முதலானோரின் ஆற்றல்கள் வெளிப்பட்டன. நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் கத்தரித்தோட்டத்து வெருளி, ஆடிப்பிறப்பு முதலான பாடல்கள் மிகவும் பிரசித்திவாய்ந்தவையாகும். இத் தொகுப்பு சிறுவர் பாடல் தொகுப்புக்களும் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

சிறுவர் பாடல்களைப் பலர் எழுதியுள்ளபோதிலும் குழந்தைகளின் வயது, மூளை வளர்ச்சி, மொழித்திறன், ஆற்றல், ஏற்புடைமை முதலானவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு பாடல்களை எழுதியோர் மிகக் குறைவாகும். சிறுவர் இலக்கியத்தில் சிறுவர் கதைகள், சிறுவர் நாடகங்கள், சிறுவர் நாவல்கள் என்பவையும் இன்று குறிப்பிடத்தக்க அளவு வெளிவந்துள்ளன. க.சோமசுந்தரப்புலவர், மா.பீதாம்பரம் ஆகியோர் சிறுவர் நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளனர்.

ஹைகூ

ஹைக்கூ என்பது ஜப்பானிய கவிதையின் புராதன வடிவமாகும். மூன்று அடிகளில் முறையே ஐந்து, ஏழு, ஐந்து அசைகள் என மொத்தமாகப் பதினேழு அசைகளைக்கொண்ட சிறு செய்யுள் வடிவமாக அமைவது இந்த ஹைக்கூ ஆகும். ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதையின் வரலாற்றில் முக்கியமானவர்களாக பாஷோ, பூஸன், இஸ்ஸா, ஷிகி ஆகிய நால்வரும் முக்கியமானவர்களாவர். ஜப்பானில் 16ம் நூற்றாண்டில் தோன்றி 17ம், 18ம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்ந்து இன்று உலகம் பூராகவும் பேசப்படுகின்ற ஒன்றாக ஹைக்கூ அமைந்துள்ளது. தமிழில் ஹைக்கூ கவிதை பற்றி முதன் முதலில் எழுதியவராகவும் பாரதியே காணப்படுகின்றார்.

ஜப்பானியக் கவிதை என்ற தலைப்பில் 1916 ம் ஆண்டு சுதேசமித்திரனில் பாரதி எழுதிய கட்டுரை தமிழுக்குக் ஹைக்கூவை அறிமுகப்படுத்தியது. இன்று நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் ஹைக்கூவும் தவிர்க்கமுடியாததொரு இலக்கிய வடிவமாக வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது. 1966 ஜனவரியில் கணையாழி இதழில் சுஜாதா சில ஹைக்கூ கவிதைகளை

ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்தார். 1984 இல் அமுதபாரதி 'பள்ளிப்பூக்கள்' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட ஹைக்கூ கவிதைத் தொகுப்பே தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது ஹைக்கூ கவிதைகள் அடங்கிய நூலாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து அமுதபாரதியின் மேலும் இரண்டு தொகுப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன. செந்தில் குமாரன்(1985), மித்ரா(1988) ஆகியோரின் தொகுப்புக்களும் ஆரம்ப கால ஹைக்கூ கவிதைத் தொகுதிகளாகும். சி.மணி, கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான், தமிழ்நாடன் முதலானோரும் ஹைக்கூ வடிவத்தைத் தமிழில் கையாண்டு கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். இவர்களைத் தவிர மு.முருகேஷ், நிர்மலா சுரேஸ், மித்ரா, சுஜாதா, ஈரோடு தமிழன்பன், அறிவுமதி, நா.முத்துக்குமார், போன்றோரும் தமிழில் சிறந்த ஹைக்கூ கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

ஈழத்தில் வெளிவந்த முதலாவது ஹைக்கூ தொகுப்பு மலையகத்தைச் சேர்ந்த சு.முரளிதரனின் கூடைக்குள் தேசம்(1988) என்பதாகும். முதலாவது ஹைக்கூ தொகுப்பு என்பதற்கும் அப்பால் மலையக மக்களின் வாழ்வியல் துயரங்களைப்பேசுகின்ற முக்கியமான நூல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கூடைக்குள் தேசம் கவிதைத் தொகுதியைத் தொடர்ந்து இ.சு.முரளிதரனின் நுங்குவிழிகள், சார்ள்ஸின் கல்லறைக்குள் கதிரவன்(1990), கப்டன் மலரவனின் ஹைக்கூ கவிதைகள்(1998) ஒலிவில் எம்.பாயிஸின் உயிர்ச்சிறகுகள்(2001), பால ரஞ்சனி சர்மாவின் மனசின் பிடிக்குள்(2001), வேலணையூர் பொன்னண்ணாவின் பச்சை இறகு(2001), பெரிய ஐங்கரனின் வானவில்(2007), விக்னா பாக்கியநாதனின் அம்மா என் ஹைக்கூ(2007), பஸ்லி ஹமீட்டின் இயற்கை இயல்பு(2013), மொழிவரதனின் நறுக்(2016) எனப்பல ஹைக்கூ கவிதைத் தொகுப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

சொனற்

பாரதி பாடிய முதற்கவிதையான 'தனிமையிரக்கம்' சொனெற் என்ற தனிப்பாடல் வகையைச் சார்ந்தாகும். இதனைத் தவிர அவரது யான், சந்திரிகை ஆகிய பாடல்களும் இவ்வகையினதாகும். சொனற் பாடல் வடிவம் இத்தாலிய இலக்கியத்திலிருந்து ஆங்கில இலக்கியத்தில் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்றதாகும். இது பதினான்கு அடிகளைக் கொண்டது. ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன் பிரௌனிங் முதலிய ஆங்கிலப்புலவர்கள் இக்கவிதை வடிவத்தைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளனர்.

தமிழில் பாரதியாருக்கு முன்பு வி.கோ. சூரியநாரயணசாஸ்திரியார் சொனற் பாடல் வடிவத்தைப் பின்பற்றிக் கவிதை எழுதியுள்ளார். புதிய வடிவங்களை எப்போதும் விரும்பியவராகவும் அவற்றுள் பொருத்தமுடையதை தமிழுக்குக் கொண்டவருவதிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டிய பாரதி சொனற் வடிவத்தைப் பரிசோதனை முயற்சிகளாகக் கையாண்டு கவிதைகளை எழுதியமை ஆச்சரியமளிக்குமொன்றன்று. எனினும் சொனெற் பா வடிவத்திலிருந்து விடுபட்டு இனிமையும் இசைப்பாங்கும் கொண்ட சிந்து, கண்ணி முதலான மெட்டுக்களிலமைந்த பாடல்களைப் பாடினார் என்பதும் குறிப்படத்தக்கதாகும். பரிதிமாற் கலைஞர் என்று குறிப்பிடப்படும் வி.கோ.சூரியநாரயணசாஸ்திரியார், பாரதியார் ஆகிய இருவரும் கையாண்ட சொனெற் பாடல் வடிவம் பற்றி க.கைலாசபதி குறிப்பிடும் பின்வரும் கருத்து கவனிக்கத்தக்கதாகும். அக்கருத்து வருமாறு:

> *"பரிதிமாற் கலைஞரும் பாரதியும் சொனெற் பாடலைத் தமிழிற் பெயர்க்க முனைந்த பொழுது, அடிக்கணக்கைத்தவிர அதன் யாப்பிலக்கணப் பண்புகள் பிறவற்றைப் பெயர்க்கவில்லைளூ பெயர்த்திருக்கவும் இயலாது. இருமொழிகளிலுமுள்ள யாப்பமைதிகள் வேறுபட்டவை".*

(2002,p118-119)

இவ்வடிப்படையில் பாரதியார், வி.கோ.சூரியநாராயணசாஸ்திரியார் ஆகிய இருவரும் சொனெற் வடிவத்தைக் கையாண்டனராயினும் அது தமிழில் வெற்றி பெறவில்லையென்பதும் வேறு

எவரும் கையாளவில்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

கவிதை சாதாரண மக்களை நோக்காகக் கொண்டு இயற்றப்படவேண்டுமென்றும் சொல் புதிது பொருள் புதிதுடையதாக இருக்கவேண்டுமென்றும் மேல்நாட்டுக் கலைச் செல்வங்களில் பொருத்தமானதைத் தமிழக்குக் கொண்டுவருவதில் எவ்வகையிலும் பின்னிற்கக் கூடாதென்றும் கருதி சுதந்திர வேட்கையோடு இலக்கியங்களைப் படைத்த பாரதி தமிழில் தனி அடையாளம்; தனி இயல்.

நவீன கவிதையில் பாரதி ஏற்படுத்திய தாக்கமென்பது அளப்பெரியது. வசன கவிதை, சுயசரிதை, நவீன காவியங்கள், சிறுவர் இலக்கியம், ஹைக்கூ என்று அவர் கையாண்ட அறிமுகப்படுத்திய இலக்கிய வடிவங்கள் முக்கியமானவையென்பதுடன் நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் பெரும் தாக்கம் செலுத்தியவையாகவும் உள்ளன. பாரதி கையாண்ட வடிவங்களுள் செய்யுள் வடிவிலமைந்த சுயசரிதைப்போக்கு பின்னர் வசனநடையின் தாக்கம் காரணமாகத் தமிழில் வளர்ச்சிபெறவில்லை. மாறாக வசன நடையிலமைந்த சுயசரிதைகளே எழுந்துள்ளன. நவீன காவியம் தமிழ் நாட்டுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது ஈழத்திலே தனித்துவமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. புதுக்கவிதையும் ஈழத்தின் அரசியல், சமூக சூழல்களுடன் பொருந்தியவகையில் தனித்துவமாக வளர்ச்சிபெற்றுள்ளதெனலாம். இவ்வகையில் நவீன தமிழ்க்கவிதையின் வழிகாட்டியாக பாரதியே மேன்மை பெற்று விளங்குவதைக் காணமுடியும்.

Reference

Ilanko,pulavar. (2017). "*Eelathil siruvar ilakkiyam anrum inrum.*" jeevanathi jurnal (Vol.108, pp.3-10).

Kailashapathy, K. (1980). *Naveena ilakkiyathin adippadaikal*. Colombo: Kumaran Book House.

Kailācapati,k. (2002). Bhārati Ayvukaḷ.3rd Edi, Cheṉṉai: Kumaraṉ Veḷiyīṭu.

Kumārasāmi,S.,N. (2001). *Peṇṇiya Nōkkil Pārati*. Cheṉṉai: Tamiḻp Puttakālayam.

Megarajah,T. (2019). "Uḷaviyal Nōkkil IḻattucH Ciṟuvar Pāṭalkaḷ." *Māṉuṭam Jurnal* (Vol.5,57-69).

Pathmathevaṉ. (2014*). Bhāratiyār Kavitaikaḷ*. Cheṉṉai:Kaṟpakam Puttakālayam.

Senthilnathan,Kanaka. (1988). *Eeḻattu Kuḻanthaippādalkaḷ*. kurumpacciṭṭi: Saṉmārakka Sapai.

Sivaliṅkaraja,S.(1993*). Eeḻakēsariyum Kuḻantai Ilakkiyamum*. Kurumpaciṭṭi: Caṉmārkkacapai.

Vallikannan. (1977). *Puthukkavithaiyin Thottamum Valarchium*. Medras: Ezhuthu Prasuram.

Vēṅkaṭāsalapathi,A.,I. (2014). *Pāratiyiṉ Suyasaritaikaḷ: Kaṉavu, Siṉṉachsaṅkaraṉ Katai,*.Cheṉṉai: Kālaccuvaṭu Papḷikēsaṉ.

Yogarajah,S.(2007). *Eelaththuch Siṟuvar Pādal Kaḷañciyam*. Colombo: Kumaraṉ Puttaka Illam.

Yogarajah, S. (2007). *Eelathu Naveena Kavithai*. Colombo:Kumaran Book House.